

آلودگی با ویروس هپاتیت B در زنان باردار ارومیه

* دکتر مرتضی متذکر (PhD,MD)^۱- معمومه شوکتی نقده (MSC)^۲- فهیمه صادق خلیلی (MSc)^۳- بهمن شاعری (MD Stu)^۴

^{*} نویسنده مسئول: معاونت تحقیقات و فناوری، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

پست الکترونیک: motazakker@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۹۱/۱۰/۶ تاریخ پذیرش: ۹۲/۰۷/۰۳

چکیده

مقدمه: ویروس هپاتیت B (HBV) یکی از عوامل هپاتیت‌های ویروسی است که می‌تواند طیف گسترده‌ای از بیماری‌های کبدی را در انسان ایجاد کند. انتقال ویروس هپاتیت B از مادران آلوده به نوزادان با مسیر عمودی در طی بارداری و نیز افقی یعنی آلودگی با خون در حین تولد امکان‌پذیر است. با توجه به این که میزان آلودگی با این ویروس در زنان باردار مناطق مختلف کشور متفاوت بوده و تاکنون درخصوص میزان آلودگی در این گروه آسیب‌پذیر در منطقه شمال غرب اطلاعاتی منتشر شده است این

هدف: تعیین فراوانی مواد مثبت HBsAg در سرم زنان باردار مراجعه‌کننده به مراکز بهداشت شهرستان ارومیه در سال ۱۳۹۰

مواد و روش‌ها: این تحقیق از نوع توصیفی مقطعی بود که در آن ۳۶۸ نفر از زنان بارداری که در سه ماهه اول بارداری بوده و برای آزمایش‌های معمول دوران بارداری به مراکز بهداشت شهرستان ارومیه مراجعه کرده بودند برای شرکت در این مطالعه انتخاب شدند و هم‌زمان با خون‌گیری، پرسش‌نامه مربوطه تکمیل شد. پس از خون‌گیری، سرم بی‌درنگ جدا و در فریزر -۸۰- نگهداری شد. سپس این سرم‌ها به روش الیزا از نظر وجود HBeAg و مواد مثبت از نظر spss آنالیز شد.

نتایج: در این مطالعه از ۳۶۸ زن باردار برسی شده، ۳ مورد (۰/۸٪) مثبت بودند. سن افراد بین ۱۵ تا ۴۰ با میانگین سنی $۲۵/۹ \pm ۵/۶$ سالگی بود. ۶۶ نفر (۱۸٪) از زنان باردار برسی شده سابقه‌ی سقط داشتند. رابطه‌ی معنی‌داری بین وجود آنتی‌ژن در سرم با سن، میزان تحصیل، شاغل یا خانه‌دار بودن، سابقه‌ی سقط و محل سکونت افراد (شهر یا روستا) بدست نیامد.

نتیجه‌گیری: شیوع سرمی آنتی‌ژن سطحی هپاتیت B در زنان باردار مناطق شهری و روستایی مورد مطالعه ارومیه /۸٪ بود. نتایج این مطالعه بر اهمیت انجام آزمایش غربالگری ویروس هپاتیت B در دوران پریناتال برای تشخیص زود هنگام این ویروس و ادامه برنامه‌های ایمن‌سازی موثر تأکید دارد تا ضمن کاهش ابتلای نوزادان از عواقب و هزینه‌های زیاد درمانی پیشگیری شود.

کلید واژه‌ها: زنان باردار / ویروس هپاتیت B

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره بیست و سوم شماره ۸۹ صفحات: ۴۵-۵۰

مقدمه

مخدر و روابط جنسی مشکوک است (۵). HBV از طريق مایع منی، صفراء، بزاق و غیره هم قابل انتقال می‌باشد. عفونت HBV نوزادان در حدود ۱۰٪ موارد در داخل رحم و در بیشتر موارد در زمان زایمان اتفاق می‌افتد و در ۹۸٪ موارد مزمن می‌شود (۷). اگر مادر از نظر HBeAg منفی باشد احتمال ابتلای نوزاد به هپاتیت B ۲۰٪-۱۰٪ ولی در صورت HBeAg مثبت مادر باردار احتمال انتقال عفونت به نوزاد تا ۹۰٪ افزایش می‌یابد (۸). در صورتی که این عفونت در دوران بارداری یا پیش از زایمان مادر مبتلا تشخیص داده شده باشد و پیشگیری لازم صورت گیرد خطر ابتلای نوزاد به ۳ درصد کاهش پیدا می‌کند (۱۱). این نکته نشان‌دهنده اهمیت تشخیص

عفونت با ویروس هپاتیت B یکی از مشکلات مهم در بهداشت جهانی بوده که سالانه منجر به مرگ یک میلیون انسان می‌شود (۲،۱). طبق آمار سازمان جهانی بهداشت دو میلیارد انسان در معرض ابتلای به HBV قرار گرفته که بیش از ۳۵۰ میلیون نفر آنها دچار عفونت مزمن هستند. بیشترین حاملان HBV در آسیای جنوب شرقی زندگی می‌کنند. شیوع عفونت در ایران از حدود ۱/۷٪ در جمعیت معمول تا ۳/۲٪ در معتادان تزریقی گزارش شده است (۴،۳).

شایع‌ترین راههای انتقال این ویروس از راه خون و فرآورده‌های آن، انتقال از مادر مبتلا یا ناقل هپاتیت B به جنین، اشتراک سرنگ آلوده در مصرف کنندگان تزریقی مواد

۱. مرکز تحقیقات بهداشت باروری، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

۲. گروه میکروبیولوژی و ویرولوژی و ایمونولوژی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

سابقه‌ی سقط، محل سکونت (شهر یا روستا) و شاغل یا خانه‌دار بودن) توسط پژوهشگر تکمیل شد. نمونه‌خون، سانتریفوژ و سرم آنها جدا شد و سرم‌ها در لوله آزمایش استریل ریخته و بعد از کدگذاری به آزمایشگاه ویروس‌شناسی دانشکده پزشکی منتقل شد تا در فریز -۸۰ درجه تا تکمیل تعداد مورد نیاز و شروع آزمایش نگهداری شود. پس از تکمیل نمونه‌گیری، کل نمونه‌های سرم خون به روش الیزا با استفاده از یک نوع کیت با نام تجاری Bioelisa HBsAg (3.0) ساخت کشور اسپانیا و توسط یک کارشناس از نظر آنتی‌ژن سطحی ویروس هپاتیت B بررسی شد. سپس نمونه‌های مثبت از نظر آنتی‌ژن سطحی برای تعیین Ag HBeAg و spss به روش الیزا آزمایش شد. داده‌ها وارد نرمافزار آماری SPSS و آنالیز آماری شد. همچنین، آزمون فیشر و تست Chi-square مربوط بارتباط مثبت بودن HBsAg و سایر متغیرها بررسی شد.

نتایج

یافته‌ها نشان داده از ۳۶۸ نمونه مورد مطالعه، ۳ نفر (۰/۰۸٪) HBsAg مثبت بودند. سن آنها بین ۱۵ تا ۴۰ سالگی و میانگین سنی آنها 25.9 ± 5.6 ساله بود. در این مطالعه مورد بررسی شده در ۴ گروه سنی دسته‌بندی شدند. گروه سنی ۲۰-۲۹ سال با ۲۱۹ مورد (۵۹/۵٪) بیشترین فراوانی را داشت و سپس به ترتیب گروه سنی ۳۰-۳۹ ساله با ۹۲ مورد (۲۵٪) و گروه ۱۰-۱۹ ساله با ۵۶ مورد (۱۵/۲٪) و در آخر گروه ۴۰-۴۹ ساله با ۱ مورد (۰/۰۳٪) قرار داشتند. (جدول ۱). دو مورد از موارد مثبت در گروه سنی ۳۰-۳۹ ساله و یک مورد در گروه سنی ۲۹-۲۰ قرار گرفت. بین سن و شیوع هپاتیت B در این مطالعه رابطه معنی‌دار آماری وجود نداشت ($p=0.405$).

از ۳۶۸ زن باردار، ۴۵ مورد (۱۲/۲٪) بی‌سواد بودند. ۱۲۵ از (۳۴٪) تحصیلات در سطح ابتدائی، ۹۲ نفر (۲۵٪) راهنمایی، ۷۸ نفر (۲۳/۶٪) تحصیلات متوسطه و ۱۹ نفر (۵/۲٪) تحصیلات دانشگاهی داشتند. از ۳ مورد HBsAg مثبت یک نفر تحصیلات ابتدائی، یک نفر تحصیلات راهنمایی و یک نفر تحصیلات متوسطه داشت. بین میزان تحصیلات و موارد مثبت HBsAg

ویروس در این دوران است. انتقال هپاتیت B از مادر مبتلا به نوزاد در هنگام زایمان در کشورهای در حال توسعه و خاور دور نسبت به کشورهای اروپایی و آمریکا بسیار شایع‌تر بوده و یکی از راههای متقاول انتقال این ویروس بشمار می‌رود (۹). در ایران نیز یکی از مهم‌ترین راههای انتقال این ویروس، انتقال مادر به نوزاد است (۱۰). شیوع HBV در دنیا بین ۱٪ تا ۲۰٪ متغیر است (۱۳). طبق مطالعات گوناگون شیوع آنتی‌ژن سطحی ویروس هپاتیت B در زنان باردار در مناطق مختلف ایران متغیر است (۹-۱۶). به طور کلی در ایران شیوع عفونت HBV در حدود ۲/۱۴٪ تخمین زده شده. که می‌توان گفت در حدود ۲/۵-۱/۵ میلیون نفر از مردم کشورمان به این ویروس آلوده باشند و درصد آن در مردان و زنان به ترتیب ۰/۲۰۳٪ و ۰/۲۰۵٪ است (۳۲).

تعیین میزان آلودگی و تشخیص مادران مبتلا به این عفونت اهمیت زیادی در پیشگیری برای کاهش آلودگی در نوزادان دارد. با توجه به نبودن مطالعه پژوهشی در خصوص برآورد میزان آلودگی این عفونت در منطقه بر آن شدیدم تا فراوانی حضور آنتی‌ژن سطحی HBV در زنان باردار مراجعه‌کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهری و روستایی در شهرستان ارومیه را بررسی کنیم.

مواد و روش‌ها

این پژوهش مطالعه‌ای توصیفی- مقطعی بود که بر زنان بارداری که برای آزمایش دوران بارداری به مراکز بهداشتی- درمانی شهری و روستایی (شماره ۶، شهدا، نیکخواه و اغداش) شهرستان ارومیه مراجعه کرده‌بودند، انجام شد. در انتخاب مراکز جهت نمونه‌گیری سعی شد که با توجه به محل استقرار جغرافیایی آنها، دو مرکز در منطقه با وضعیت اقتصادی بالاتر و دو مرکز دیگر در مناطق با توان مالی پایین‌تر مورد مطالعه قرار گیرد. پس از توضیح کافی در مورد نوع پژوهش و علت خون‌گیری و کسب رضایت آنها، ۳۶۸ زن باردار برای شرکت در این پژوهش انتخاب شدند. ۳ میلی‌لیتر از هر کدام خون گرفته شد، هم‌زمان با خون‌گیری پرسشنامه‌ای حاوی پرسش در مورد ویژگی‌های فردی- اجتماعی (سن، میزان تحصیلات، سابقه‌ی بارداری پیشین،

ساکن شهر و ۱ مورد ساکن روستا بود. در این مطالعه رابطه معنی‌داری بین محل سکونت و مثبت بودن یافت نشد (جدول ۱).

ربابطه معنی‌دار آماری بدست نیامد ($p=0.639$). بیشترین درصد افراد مورد مطالعه در شهر زندگی می‌کردند به طوری که ۲۴۳ نفر (۶۶٪) ساکن شهر و ۱۲۵ نفر ساکن روستا بودند، از این تعداد ۲ نفر از موارد مثبت HBsAg

جدول ۱: توزیع فراوانی نمونه‌های مورد مطالعه بر حسب وضعیت آنتی‌ژن سطحی هپاتیت B و عوامل مورد مطالعه در مراجعه‌کنندگان مراکز بهداشتی شهر ارومیه سال ۱۳۹۰

P value	کل	HBsAg		ارومیه سال ۱۳۹۰
		نداشته (-)	داشته (+)	
	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	عوامل مرتبط
$P = 0.405$	(۱۵/۲)۵۶	(۱۵/۳)۵۶	(۰)	سن باردار
	(۵۹/۵)۲۱۹	(۵۹/۷)۲۱۸	(۳۳/۴)۱	۱۰-۱۹ سال
	(۲۵)۹۲	(۲۴/۷)۹۰	(۶۶/۶)۲	۲۰-۲۹ سال
	(۰/۳)۱	(۰/۳)۱	(۰)	۳۰-۳۹ سال
$P = 0.639$	(۱۲/۲)۴۵	(۱۲/۲)۴۵	(۰)	سطح تحصیلات
	(۳۴)۱۲۵	(۳۴)۱۲۴	(۳۳/۳)۱	بیسوساد
	(۲۵)۹۲	(۲۵)۹۱	(۳۳/۳)۱	ابتدایی
	(۲۳/۶)۸۷	(۲۳/۵)۸۶	(۳۳/۳)۱	راهنمایی
	(۵/۲)۱۹	(۵/۳)۱۹	(۰)	دپلم
$P = 0.639$	(۹۳/۲)۳۴۳	(۹۳/۱)۳۴۰	(۱۰۰)۳	تحصیلات دانشگاهی
	(۶/۸)۲۵	(۶/۸)۲۵	(۰)	شغل
	(۶/۸)۲۵	(۶/۸)۲۵	(۰)	خانه دار
$P = 0.814$	(۶۰)۲۲۱	(۶۰)۲۱۹	(۶۶/۶)۲	شاغل
	(۴۰)۱۴۷	(۴۰)۱۴۶	(۳۳/۴)۱	سابقه حاملگی قبلی
	(۱۸)۶۶	(۱۸)۶۵	(۳۳/۴)۱	داشته
$P = 0.485$	(۸۲)۳۰۲	(۸۲)۳۰۰	(۶۶/۶)۲	نداشته
	(۶۶)۲۴۳	(۶۶)۲۴۱	(۶۶/۶)۲	سابقه سقط
	(۳۴)۱۲۵	(۳۴)۱۲۴	(۳۳/۴)۱	داشته
$P = 0.981$	(۶۶)۲۴۳	(۶۶)۲۴۱	(۶۶/۶)۲	محل زندگی
	(۳۴)۱۲۵	(۳۴)۱۲۴	(۳۳/۴)۱	شهر
				روستا

آزمایش HBeAg در دو مورد از سه مورد مثبت حاملان آنتی‌ژن سطحی هپاتیت B منفی بود. در یک مورد باقیمانده آنتی‌ژن نامبرده به جهت نبودن سرم کافی تست نشد.

بحث و نتیجه‌گیری

این مطالعه جهت تعیین فراوانی موارد مثبت HBsAg در سرم زنان بارداری که به مراکز بهداشت شهرستان ارومیه مراجعه کرده بودند انجام شد. از ۳۶۸ نفری که برای این پژوهش

تمام موارد آنتی‌ژن مثبت در افراد شاغل بود. به طوری که از کل افراد، ۳۴۳ نفر (۶۶٪) خانه دار و ۲۵ نفر (۷٪) شاغل بودند.

در این پژوهش ۲۲۱ نفر (۶۰٪) سابقه‌ی بارداری قبلی داشتند ولی ۱۴۷ نفر (۴۰٪) از آنان بارداری اول خود را تجربه می‌کردند. که ۲ نفر سابقه‌ی بارداری داشتند و ۱ نفر از افرادی که اولین بارداری آنها بود HBsAg مثبت بودند. بین سابقه سقط و موارد مثبت ویروس هپاتیت B، رابطه معنی‌دار آماری یافت نشد ($p=0.485$).

در مطالعه ما رابطه معنی داری بین شیوع سرمی HBsAg با محل سکونت (شهری و روستایی)، میزان تحصیل، شغل و پیشینه سقط در زنان باردار دیده نشد. اگرچه تعداد کم موارد مثبت عفونت در این مطالعه به عنوان ضعف در تحلیل آماری ارتباط بین موارد مثبت و متغیرهای فوق محسوب می‌گردد، در سایر مطالعات از جمله تحقیق محبی و همکاران در لرستان که با بررسی ۸۲۷ زن باردار انجام شده، رابطه معنی دار بین شیوع سرمی HBsAg با متغیرهای فوق بدست نیامده است. البته متغیرهایی پرخطر چون سابقه اعتیاد زن باردار و همسر و خالکوبی و سابقه هپاتیت در خانواده که اهمیت زیادی دارد در مطالعه ما بررسی نشده است.

در نتیجه‌گیری، میزان شیوع عفونت هپاتیت B در زنان باردار ارومیه ۰/۰/۰٪ بدست آمد که نسبت به آمار مطالعات در بیشتر مناطق ایران پایین‌تر است. گرچه جهت ارزیابی دقیق‌تر این میزان نیاز به انجام مطالعه با حجم نمونه بالاتر وجود دارد. این مطالعه برای نخستین بار در این منطقه و این گروه جمعیتی انجام شده است لذا اطلاعات گزارش شده می‌تواند در انتخاب راهکارهای مناسب در پیشگیری، درمان و واکسیناسیون هپاتیت B برای مدیران حوزه سلامت جامعه موثر باشد.

تشکر و قدردانی: بدین‌وسیله از زحمات کارکنان محترم مراکز بهداشت شهری- روستایی شهرستان ارومیه شامل مراکز کاشانی، نیکخواه، شهدا و اقبال تشکر و قدردانی می‌شود.

این مقاله با استفاده از داده‌های یک پایان‌نامه در دانشگاه علوم پزشکی ارومیه به نگارش درآمده است.

نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که هیچ‌گونه تضاد منافعی ندارند.

انتخاب شده بودند، ۳ نفر (۰/۰/۰٪) از نظر آنتیژن سطحی ویروس هپاتیت B مثبت و (۰/۹۹٪) منفی گزارش شد. در مطالعه ما فراوانی این ویروس در زنان باردار مناطق شهری و روستایی ارومیه ۰/۰/۰٪ بدست آمد که نسبت به بررسی‌های انجام شده در سایر مناطق ایران رقم پایین‌تری دارد. فراوانی موارد مثبت ویروس گزارش شده در سال ۲۰۱۱ در اصفهان (۰/۰/۰٪) (۱۵)، زنجان (۰/۱/۱٪) (۹)، قزوین (۰/۰/۴٪) (۷)، زاهدان (۰/۰/۰٪) (۸)، کرمان (۰/۰/۳٪) (۱۶) تبریز (۰/۰/۷٪) (۳۰) و بابل (۰/۰/۵٪) (۳۰) گزارش شده است. اما در مقایسه با برخی گزارش‌ها از جمله کاشان (۰/۰/۳٪) (۱۲) و لرستان (۰/۰/۷٪) (۱۴) شیوع بالاتری را نشان می‌دهد. لازم به ذکر است که گزارش‌های مربوط به تبریز، بابل و کرمان در سال ۱۳۷۲ و زاهدان در سال ۱۳۸۴ و قزوین در سال ۱۳۸۶ به چاپ رسیده‌است که به‌طور طبیعی گروه زنان باردار مورد بررسی در این مطالعات در برنامه ایمن‌سازی کشوری نوزادان که از سال ۱۳۷۲ آغاز شده است شرکت نداشته‌اند.

شیوع گزارش شده در این مطالعه از مناطق دیگر جهان: آمریکا (۰/۱/۰٪) (۱۷) و کانادا (۰/۰/۱٪) (۱۸) بالاتر بوده و مشابه مطالعات انجام شده در فرانسه (۰/۰/۷٪) (۱۹) و سوئیس (۰/۰/۶٪) (۲۰) است. در حالی که نسبت به ترکیه (۰/۰/۲٪) (۳۱) رومانی (۰/۰/۷٪) (۲۱)، کنگو (۰/۰/۷٪) (۲۲)، آلمان (۰/۰/۱٪) (۲۷)، اندونزی (۰/۰/۷٪) (۲۴)، غنا (۰/۰/۷٪) (۲۵)، کامرون (۰/۰/۵٪) (۲۶) و سنگال (۰/۰/۴٪) (۲۸) به طور معنی داری کمتر است. شروع برنامه پیشگیری هپاتیت B با تزریق واکسن از دهه ۷۰ در کشور می‌تواند علت عمده در کاهش بروز بیماری در جمعیت مورد مطالعه در این منطقه و سایر مناطق کشور محسوب شود.

منابع

- Zaki H, Darmstadt GL, Baten A, Ahsan CR, Saha SK. Seroepidemiology of Hepatitis B and Delta Virus Infections in Bangladesh. *J Trop Pediatr* 2003;49 (6):371-4.
- Kane M. Global Program for Control of Hepatitis B Infection Vaccine 1995; 13: S47-S49.
- Massarat S, Malekzadeh R, Rezvan H. Hepatitis B in Iran. *Arch Iranian Med* 2000;3:192-201.
- Poorolajal J, Majdzadeh R, Prevalence of Chronic Hepatitis B Infection in Iran: a Review Article, *J Res Med Sci* 2009; 14(4):249-58.
- Alam MM, Zaidi SZ, Malik SA, Shaukat S, Naeem A, Sharif S, et al. Molecular Epidemiology of Hepatitis
- B Virus Genotypes in Pakistan. *BMC Infect Dis* 2007; 7: 115.
- Tuomal AR, Cox SM. Infection in Obstetrics. *Infect Dis clin North Am* 1997; 11; 1:78-79;
- Sharifi M, Asefzadeh M, Lalouha F, Alipour Heydari M, Eshtiagh B. Prevalence of HBsAg Carriers in Pregnant Women in Qazvin (2000-2001). *J Qazvin Univ Med Sci* 2006;10():728. [Text in Persian]
- Batool Sharifi M, Fatemeh K, Esmaeel Sanei M, Masoud S, HamidReza K, Roya Alavi N, et al. Prevalence of Hepatitis B Surface Antigen in Pregnant Women in Zahedan, Iran, Prevalence of Hepatitis B

- Surface Antigen in Pregnant Women in Zahedan, Iran. Hepat Mon 2004;4(8):161-3.
9. Yadegari D, Doaei SH. The Study of Prevalence and Epidemiologic Factors Effective on Hepatitis B in Pregnant women Referred to Obstetrics and Gynecology Hospital in Zanjan 1996. J Zanjan Univ Med Sci 1998;6(2): 64-71. [Text in Persian]
10. Ebrahimi Dariani N, Mir Mamun's, hashtroodi A, Bahrami H, Habibi A. Viral Hepatitis (Part I). Teb Tazkiyah 2001; 41(1): 64-70. [Text in Persian]
11. Merat S, Malekzadeh R, Rezvan H, Khatibian M. Hepatitis B in Iran. Arch Iran Med 2000;3(4):192-201.
12. Tabasi Z, Mir Hosseini F, Mousavi SGA, Ghafouri L. HBsAg in Parturients Referring to Gynecologic Clinics in Kashan, 2002. FEYZ 2003;7(3):35-41. [Text in Persian]
13. Alavian SM, Fallahian F, Lankarani KB. The Changing Epidemiology of viral Hepatitis B in Iran. J Gastrointestin Liver Dis 2007;16(4):403-46.
14. Mohebbi SR, Sanati A, Cheraghipour K, Rostami Nejad M, Shalmani HM, Zali MR. Hepatitis C and Hepatitis B virus Infection: Epidemiology and risk Factors in a Large Cohort of Pregnant Women in Lorestan, West of Iran. Hepat Mon 2011; 11(9):736-739.
15. Kassaian N, Ataei B, Yaran M, Babak A, Shoaei P. Hepatitis B and C Among Women With Illegal Social Behavior in Isfahan, Iran: Seroprevalence and Associated Factors. Hepat Mon 2011;11(5):368-371
16. Aali Shahnaz B. The Prevalence of HBsAg Among Pregnant Women Referred to Kerman Maternity Hospitals in 1997. J Kerman Univ Med Sci 1999; 6(2): 89-96. [Text in Persian]
17. Euler GL, Wooten KG, Baughman AL, Williams WW. Hepatitis B Surface Antigen Prevalence Among Pregnant Women in Urban Areas: Implications for Testing, Reporting, and Preventing Perinatal Transmission. Pediatrics 2003;111(5 Part 2):1192-1197.
18. Chernesky MA, Blajchman MA, Castricano S, Basbaum J, spiak C, Mahony IB. Analysis of Pregnancy Screening and Neonatal Immunization Program for Hepatitis B in Hamilton, Ontario, Canada. J Med Virol 1996; 36(1): 50-54.
19. Denis F, Tabaste JL, Ranger-Rogez S. Prevalence of HBsAg in about 21500 Pregnant Woman, Survey at Twelve French University Hospitals. The Muticentric Study Group. Pathol Biol (Paris) 1994; 42(5): 533-538.
20. Sidiropoulos D, Wegmann G, Butler R, VonMuralt G. Hepatitis B Screening in Late Pregnancy the Results of Immunization in Newborns Infats. Schweis Med Wochenschr 1989; 118(9): 309-312.
21. paquet C, Babes VT, Drucker J, Senemaud B, Dobrescu A. Viral Hepatitis in Bucharest. Bull World Health Organ 1993; 71(6): 781-786.
22. Itoua-Ngaporo A, Sapoulou MV, Ibara JR, Iloki LH, Denis F. Prevalence of Hepatitis B viral markers in a Population of Pregnant Woman in Brazzaville (Congo). J Gynecol Obstet Biol Reprod (paris) 1995; 24 (5): 534-536.
23. Bogomolski-Yahalom V, Granot E, Linder N, Adler R, Korman S, Manny N, et al. Prevalence of HBsAg Carriers in Native and Immigrant Pregnant Female Populations in Israel and passive/active Vaccination Against HBV of Newborns at Risk. J Med Virol 1991;34(4):217-222.
24. Reniers J, Vrank R, Ngantung W, Sugita E, Meheus A. Prevalence and Determinants of Hepatitis B virus Marks in Pregnant Woman in West j Save a Indonesia. J Trop Med Hyg 1989; 9(5): 249-253.
25. Acquaye JK, Mingle JA. Hepatitis B Viral Markers in Ghanaian Pregnant Womens. West Afr J Med 1994; 13(3):134-13.
26. Ndumbe PM, Skalsky J, Joller-Jemelka HI. Seroprevalence of Hepatitis and HIV Infection Among Rural Pregnant Women in Cameroon. APMIS 1994;102(9):662-66.
27. Mariss p, Haubold E: Hepatitis B marker incidence in pregnancy. Dtsch Med Wochenschr 1989; 111(46):1757-1760 .
28. Roingeard P, Diouf A, Sankale JL, Boye C, Mboup S, Diadhiou F, et al. Perinatal Transmission of Hepatitis B Virus in Senegal, West Africa. Viral Immunol 1993;6(1):65-73
29. Hassanjani Roshan M. HBV Infection in Pregnant Women in Babol. Nabz J 1996(9):28.[T]
30. Poursadegh A, Khoshnejad F, Nazari S. Prevalence of HBsAg in Pregnant Women in Tabriz, years 1367-1369. Med J Tabriz Univ Med Sci. 1993;27(19): 3-19.
31. Uyar Y, Cabar C, Balci A. Seroprevalence of Hepatitis B Virus among Pregnant Women in Northern Turkey. Hepat Mon 2009; 9(2):146-149.
32. Alavian SM, Hajarizadeh B, Ahmadzad-Asl M, Kabir A, Bagheri-Lankarani K. Hepatitis B Virus Infection in Iran: A Systematic Review. Hepat Mon 2008; 8(4):281-294.

Hepatitis B Virus Infection among Pregnant Women Attending Health Care Centers of Urmia

*Motazakker M.(PhD,MD)¹- Shokat Nagadeh M. (MSc)²- Khalili F.(MSc)²- Shayeri B.(MD Stu)²

***Corresponding Address:** Department of Virology, Urmia University of Medical Sciences, Iran

Email: motazakker@yahoo.com

Received: 27 Dec/2012 Accepted: 25 Sep/2013

Abstract

Introduction: Viral hepatitis during pregnancy is associated with high risk of maternal complications. No data are available on hepatitis B virus (HBV) prevalence in pregnant women in north west of Iran.

Objective: The aim of this study was to determine the prevalence of HBsAg in women attending health care centers of Urmia.

Materials and Methods: This was a cross-sectional study that included 368 pregnant women who attended the antenatal clinics of Urmia health care centers, during the period of April 2010 - October 2010. Demographic and epidemiological data were collected. Samples were screened for HBsAg by ELISA. Those who were positive for HBsAg were tested for HBeAg.

Results: Mean age of participants was 29.5 ± 5 years. HBsAg was found in 3(0.8%) of 368 pregnant women. HBeAg was not detected in positive samples. History of abortion was reported in eighteen_percent (66) of the participants. We found no significant association between HBsAg positivity and place of residence (urban or rural), age, educational level and history of abortion.

Conclusion: Our results demonstrate a low prevalence of HBV infection among pregnant women in Urmia district. Prevalence of HBV infection in pregnant women has been decreased due to HBV vaccination program in last twenty years. HBsAg screening of pregnant women can decrease vertical transmission of virus from mother to child.

Conflict of interest: non declared

Key words: Hepatitis B virus/ Pregnant Women

Journal of Guilani University of Medical Sciences, No: 89, Pages: 45- 50

Please cite this article as: Motazakker M, Shokat Nagadeh M, Khalili F, Shayeri B. Hepatitis B Virus Infection Among Pregnant Women Attending Health Care Centers of Urmia. J of Guilani University of Med Sci 2014; 23(89):45-50. [Text in Persian]